

O inocentă rugaminte

Blacks

Când infinitul zilei se termină
Și redevine nopții biet vasal,
Cum se strecoară a viselor regină
Să-mi ostoiască dorul abisal!

Am obosit să încălzesc secrete
Să clocotesc amorul meu nebun,
A sufletului pală să regrete
Că arde în zadar, fără de scrum.

Mi-e inima de doruri istovită
Cu-a stelelor lumină o-nfășor,
Ca un balsam pe-o rană tot lovită
Ce arde de durerea unui dor.

A nopții taină o culeg din stele
În liniște, idei se oglindesc.
Tu ești secretul răzbătând din ele
Ce-mi umple universul nefiresc.

Tu îmi răsai în noaptea fără faptă,
Ești un șirag de focuri la zenit.
Și, pas cu pas, pe calea neumblată,
Eu văd ce-am fost și ce am devenit

Am devenit un om dintr-o paiată
Și brațe către tine am să-ntind.
Mă uit cum strălucești în a mea viață
Chiar de orbesc, la piept eu te cuprind.

Al nopții univers încet coboară
Și tremuri ca o velă pe catarg
Când vântul îi șoptește prima oară
Secretele culese de prin larg.

Eu îți astern o capă înaintea
Drept cale spre destinul femeiesc,
Dar am o inocentă rugaminte:
Nu mă trezi din visul ce-l trăiesc.